

Medlem, jeg ikke har været opmærksom paa dette Forhold før forleden Dag. Dette maatte maaske tjene til min Undskyldning, men jeg maa paa ny understrege, at jeg ikke havde ventet, at den ærede Ordfører for Regeringspartiet, hver Gang der er Tale om Besparelser, resolut springer op og lægger sig i Vejen derfor.

Formanden: Folketingsmanden for Skanderborg Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

P. Th. Nielsen: Jeg har en dunkel Mindelse om, at der var en radikal Landbrugsminister en Gang, der paa et Møde talte om, at Landet var ved at gaa bankerot. Jeg troede, at en saadan Landbrugsminister saa ogsaa ganske naturligt maatte se sig om efter Punkter, hvor der var Anledning til at spare. Jeg vilde derfor have fundet det naturligt, om den daværende Landbrugsminister allerede paa det Tidspunkt havde faaet Øjet op for de Besparelser, det var muligt at gøre nede i Sorø. Det høre vi nu ikke har været Tilfældet.

Formanden: Folketingsmanden for Sorø Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Poul Christensen: Til den højtærede Ordførers Udtalelser om et Medlem af et radikalt Ministerium skal jeg kun sige, at de maa staa for hans egen Regning. Jeg ved ikke, hvem han sigter til, jeg har aldrig udtalt noget saadant, men at sligt kan konstrueres i det ærede Medlems Fantasi, har jeg set før. Maa jeg saa til den ærede Ordfører, der nu bebrejdede mig, at jeg ikke har nævnt denne lille Besparelse allerede for et Par Aar siden, sige: Hvorfor have de Herrer saa ikke stillet deres Forslag? De have dog vel ikke været, jeg maa vel ikke sige: saa tykhovedede, at de ikke i Fjor kunde indse dette, saa at ogsaa de kunde være komne med deres Besparelser. Jeg gaar ud fra, at de Herrer have kunnet indse, at det var nødvendigt at spare, ogsaa tidligere. Have de ikke det, vidner det om et Statsmandsblik, jeg ikke vil misunde de Herrer.

Rasmus Hansen: Da den højtærede Forsvarsminister nu er kommen til Stede, har jeg nogle Henstillinger, jeg først vil gøre til ham. Den første angaar Efteraarsmanøvrerne. Jeg vil henstille til den højtærede Minister: og i det hele taget til alle i dette Ting, om man ikke vilde finde,

at det var rigtigt, at der blev draget Om-sorg for, at Tropperne ved disse Manøvrer saa vidt muligt undgik at ødelægge nye Kløvermarker og nytilsaaede Rugmarker. Som det er nu, tages der ikke saadanne Hensyn, jeg ved endogsaa, at Soldaterne kaste Skyttegrave i ny tilsaaede Rugmarker. En saadan Fremgangsmaade forekommer mig at være i højeste Grad urigtig, og der er sikkert heller ingen Tvivl om, at man ved denne, man kan godt sige, Legen Krig i Fredstid saa udmærket godt kan undgaa at bruge en saadan Fremgangsmaade uden Skade for Øvelsen. Nu ved man nok, at Ejerne faa Erstatning, naar der sker noget saadant paa deres Marker. Men jeg ved ogsaa, at den Erstatning, der bliver tildelt, som Regel er ringe. Og selv om de faa Erstatning, er det dog ganske irriterende at se, at man med koldt Blod ødelægger produktivt Arbejde og Værdier og uden videre anretter saadanne Ødelæggelser. Men det er heller ikke altid, man faar Erstatning for den Skade, der tilføjes ved disse Manøvrer. Jeg skal saaledes gøre opmærksom paa, at der ofte tilføjes Befolkningen ligefrem direkte Tab. Jeg har et saadant Eksempelovre fra min egen Egn. Efteraarsmanøvrerne i Fjor bleve nemlig afholdte paa den Egn. Jeg havde selv Indkvartering i to Nætter og en Dag, og den ene Dag havde jeg ikke mindre end 17 Heste paa min Gaard. Nabolandsbyen Bjerringbro havde ogsaa Indkvartering. En Gaardmand der fik sin Gaard fyldt af fremmede Regimentsheste. Og nu sker det nogle Dage efter, at Tropperne havde forladt Gaarden, at der udbryder en meget ondartet Kværke eller Halsbetændelse mellem Gaardmandens egne Heste. Nu var Manden selv og alle derovre ganske paa det rene med, at denne Sygdom kun kunde skyldes Smitte fra de fremmede Heste. Manden søgte saa Regimentet om Erstatning, men fik pure Afslag. Det næste Skridt var, at han indgav et Andragende om Erstatning til Krigsministeriet, men ogsaa her faar han Afslag, skønt hans Andragende var ledsaget af en Dyr lægeerklæring, der, saa godt som en saadan Erklæring overhovedet kan det, godtgjorde, at Sygdommen maatte hidrøre fra Smitte fra de fremmede Heste. Endvidere var Andragendet ledsaget af Attester fra Naboerne, der godtgjorde, at Mandens Hestebesætning før Indkvarteringen ingen Sygdom havde haft, mer havde været ganske sund og frisk. Men alligevel blev Resultatet, at han ingen Erstatning fik. Jeg finder en saadan Frem-